

Evangéliumi munkás.

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.“ 1. Kor. 3. 8.

VI. évfolyam

Budapest, 1913. augusztus havában.

8. szám.

Az amerikai konferencia.

A hetednapos adventisták 38. központi konferenciáját f. évi május hó 15.-én, délelőtt 10 órakor nyitotta meg Daniells elnök a Washingtoni Takoma parkban. Az első ülésen imák és prédikációk hangzottak el. A második ülésen az elnök bemutatta az elmúlt években tett fejlődés vázlatos képét. Eszerint a szombatot tartók száma a 97 ezerről a 115 ezerre emelkedett, tehát 18 ezerrel növekedett. Különösen kedvezők a külföldi eredmények. A pénztárnok jelentése is elég kedvező volt.

Előadását a jövőbeli kilátások ábrázolásával fejezte be. „Isten előttünk haladt, egyengette utunkat és megnyitotta az ajtókat; most a mi feladatunk, hogy Istennek ajánlott kezekkel és szívvél haladjunk ezen jól kiegyengetett úton, ha ezt tesszük és ha munkaközben magunkat teljesen Isten felügyelete alá rendeljük, a hatalmas mű csakhamar befejeződik.“

Ezután Spicer testvér, ki a konferencia titkára, mutatta be a külföldi munkának képét. A külföldi követek 48 ezer adventistát képviselnek. Az elmúlt évben egyedül Európában 5500 tagot vettek fel a gyülekezetekbe. 1903-ban az egész világon mindössze 2708 evangéliumi munkásunk volt, most pedig 5101, tehát majdnem kétszer annyian vannak:

Ázsia milliói most voltak a legna-

gyobb számu delegátusokkal képviselve. Az evangéliumi munka a legnagyobb gyorsasággal halad tova ott is, ami a leghathatósabbban bizonyítja, hogy Isten országának evangéliuma és az utolsó figyelmeztető üzenet minden népnek, fajnak és nyelvnek üdvösségét képezi. A kínaiak és hinduk sokkal nagyobb buzgalmat fejtenek ki az Ur szolgálatában, mint mi itt Amerikában, ahol az igazságot és azon üzenetet, hogy „Féljétek Istent és néki adjatok tiszteletet,“ (Jelen. 14, 6-12.) már régebben hirdették.

Tán érdekelni fogja a kedves olvasókat, hogy idegen, tehát pogány, vagy nem protestáns országokban 600 bibliamunkásunk van. Mellettük van 900 bennszülött segédmunkás, tehát összesen 1500-an vannak. Ezen országokban továbbá 171 fő és 199 fiók misszióállomásunk van. Van 507 gyülekezetünk 19 ezer taggal. 63 fő és 151 mellék iskolánk körülbelül 8 ezer tanítvánnyal és 350 tanítóval.

Ezen országokban 91 nyelven hirdetik az evangéliumot szóban és 75 nyelven írásban. Habár mi hetednapos adventisták vagyunk tán a legkisebb keresztyéni közösség, mégis elmondhatjuk, hogy nincs a világon oly keresztyén gyülekezet, amely oly rövid idő alatt ily rohamosan növekedett volna és oly misszióbuzgalmat fejtene ki az egész világon, mint mi. Ám az ég Istene most gyorsan akar egy üzenetet az egész földön átküldeni, azért a figyelmeztetést

szivleljük meg és ne késedelmeskedjünk. Oh bárcsak mindnyájan teljesen Isten felügyelete alatt állnánk és csupán szerzőszámok lennénk a mindenható kezében. Isten gyorsan kívánná munkáját befejezni. Engedjük mi is magunkat felhasználni.

Romániai tapasztalatok.

Csak most nyílt alkalmam, hogy vázlatyszerűen ismertessem a Romániában szerzett tapasztalataimat.

Miután a 18 napig tartó fegyvergyakorlatot befejeztem, amely alatt Isten oly csodálatosan óvott meg minden bajtól, Dragasaniba utaztam rokonaim meglátogatására, ahol két napig időztem és többször bizonyosságot tehettem az igazságról. Innen Kraiovába utaztam, ahol egy testvér két lelket vezetett az igazsághoz s akiket én a hegyi folyamban merítettem alá. Kraiovában két napig időztem. Ez az a város, melyben gimnáziumi tanulmányaimat befejeztem és a maturát megszereztem. Bukarest után ez a legszebb és legnagyobb városa Romániának. Felülmulja Jassyt, Braylát és Galatzot is ugy szépsége, valamint lakosságának száma és műveltsége tekintetében is. Most, hogy 12 év után újból megláthattam ezen várost, nem keveset csodálkoztam azon óriási fejlődésen, melyet ezen idő alatt megtett. Szomorúság fogott el, midőn vasárnap a sok ezer sétáló közönséget láttam és arra gondoltam, hogy ezen nagy tömegben egyetlen sincs, aki a szombatot megtartaná. Itt is csakhamar fel kell fedeznünk üzenetünk hordozóit, azonnal meg kell kezdenünk a munkát, hogy megmenthessük azon lelkeket, akik el-

fogadnák az igazságot. Kraiova képezi Románia egyharmadrészének fővárosát.

Ploesztriben mindent a legjobb rendben találtam. Ezen évnegyedben összesen 9 lelket vehettem fel az Ur gyülekezetébe. Érdekes, ahogy az Ur a lelkeket a sötétségből a világosságra hozza: Sokszor elégséges egy folyóiratpéldány, vagy egy röpirat, hogy a lelkekben érdeklődést keltsen az igazság iránt. Ma már a népesebb városokon kívül oly félreeső falvakban is vannak gyülekezeteink, ahova Isten lelkén kívül más senki el nem juthat.

Midőn Ranceziben egy testvérünk szombaton bezárta üzletét, a község elöljárói összegyűjtötték a parasztokat és hazafias beszédeket intéztek hozzájuk. Egy ügyvéd, aki a pap fia, a többek között ezeket mondta: „Az adventisták elhagyták őseik hitét, tévelygő istentagadók s ezért nem érdemesek másra, mint hogy valamennyit a tűzbe vessük, hogy házaikat kifoszszuk, minden tulajdonukat elkobozzuk és hogy őket az országból kiutasítsuk, még ha román állampolgárok is.“ Mikor az ügyvéd befejezte beszédét, néhány értelmes paraszt ember odament hozzá és azt mondta: „Ha most teljesen szót fogadunk az ügyvéd urnak és ugy cselekszünk, ahogy bennünket kitanított, akkor ugy-e bár — jó kereszténynek leszünk?“

Ettől kezdve a kerületi orvos mindenféle költött kihágásért különböző büntetésekkel sújtotta ezen testvérünket, igazságtalanul óriási adókkal terhelték és a bíró megfenyegette, hogy véglegesen bezáratja üzletét, ha még egyszer szombaton becsukja.

Egy barátközönk hálószobájába pedig éjszakának idején párszor belöttek, erre elment a hatósághoz, panaszt tett, mire

megengedték neki, hogy ily esetekben ő is fegyveresen védekezzék.

Minél inkább dühöngenek elleneink, annál buzgóbbak lesznek barátaink is. Ezelőtt körülbelül egy évvel egy fiatal embertől egy levelet kaptam, melyben azt írja, hogy miután folyóiratunkból egy példányt elolvasott, nagyon érdeklődik igazságaink iránt. A következő alkalommal egy lelkes hangú értekezést küldött hozzám, melyet az ország szomorú vallási állapotairól írt. Meghívtam a gyülekezetbe, ahova el is jött és most már a mi testvérünk. A legkomolyabban elhatározta, hogy a Friedensau iskolába fog menni, mert a tanuláshoz szükséges összeggel is rendelkezik. Mi természetesen csak szívélyesen üdvözölhetünk ily derék autódidaktákat, mert hisz oly égető szükség van ezen országban lelkes munkásokra.

Bukarestben minden a legjobb rendben halad előre. Néhány héttel ezelőtt tartotta egy testvérünk egybekelési ünnepélyét. Az ünnepélyen nagyon sok előkelő államhivatalnok is jelen volt, akik azon egyszerű, de mégis oly keresztyéni szeretéstől voltak elragadtatva, mellyel az ilyen ünnepélyeket végezzük. Az érdeklődés állandóan olyan nagy, hogy Mateescu testvért visszakérik. Ugy látszik, hogy a sötétség felhői lassanként eloszlának és világosság árad erre az országra is. A Jelenések 18.-ban ábrázolt angyal hatalma és fénye úgy beragyogja hazánkat, mint a reggeli napfény. Végtelen öröm tölt el főképen azért, mert legutóbb azt tapasztalom, hogy az államférfiak valamennyien meggyőződnek a vallásszabadság fontosságáról.

*
* *

A multkor a legtöbb romániai lap a következő kis hírt közölte le:

Az adventista kérdéshez.

(A román lapokban: **Az adventisták és a vallásszabadság.**)

„A legutóbbi időkig Románia azon országokhoz tartozott, amelyben mindenki a maga vallása szerint üdvözülhetett. Legutóbb azonban az intoleranciának jelei mutatkoznak. Neamzu kerületben az adventistáknak nevezett hívők nagyon elszaporodtak, minek következtében az ottani érsek azon kéressel fordult a kultuszminiszterhez, hogy törvényes rendelettel tiltsa be ezen szekta terjedését. Mire a miniszter azt felelte, hogy tekintettel arra, hogy Romániában teljes vallásszabadság uralkodik, mindenki oly vallást követ, melyet meggyőződése diktál néki és így az adventisták terjedését is kizárólag nyájas lebeszéléssel lehet megakadályozni.“

Ugyanez a miniszter egy alkalommal egy szigorú szabályrendeletet akart ellenünk életbeléptetni, mivel egy érsek azzal vádolt meg bennünket, hogy antimilitaristák vagyunk. De mióta azon emlékiratot átnyújtottuk néki, amelyről te is tudsz, gyakran megvédelmezett bennünket, mert azoknak ismert, akik a valóságban vagyunk. Azonban lassanként még ennél is nagyobb eredményeket értünk el. Egy papi gyűlésen, melyen az adventista mozgalom ellen kellett volna beszédeknek elhangzani, egy előkelő pap megjegyezte, hogy tulajdonképp csak azóta ismeri behatóbban a bibliát, mióta az adventisták iratait olvasta. Missiomunka és buzgalom tekintetében bennünket állított példaképül a papok elé.

*
* *

A tegnapi nap folyamán nagyon kritikus pillanatokot élt át Románia. Déli 12 órakor elhatározták az egész román hadsereg mozgósítását. A nép otthagya munkáját és a város föterére gyülekezett, hogy a harsonák fuvását hallja. Roppant harcias szellem hatja át az egész lakosságot. Tán mindössze néhány órán mulik, hogy a vészje'et megadják. Akkor 30 adventistának el kell hagyni eddigi munkakörét, hogy a harcba menjen. A többek között én is ezekhez tartozom. Bizonyosan a harctéren is nagy munkája van az Urnak részünkre. Hívek akarunk maradni utolsó lehelle-tünkig és örökké hálásak azon fenséges igazságokért, melyek harcosává választott bennünket. Imádkozzatok éret-tünk és ne feledjete bennünket testvérek ily ünnepélyes pillanatokban!

Paulini P. R.

Szombatiskola.

A szombati leckének mindennapi tanulmányozása.

Általánosan elismert tény mindazon keresztyének között, akiknek csak egy kissé is tapasztalataik vannak a hitbéli élet terén, hogy amennyiben é'ő összeköttetésben akarunk maradni Isten lelkével, szükséges, hogy minden nap tanulmányozzuk a szentírást és naponként imádkozzunk.

A mi népünk szerencsésnek nevezhető, mivel számos oly könyvvel rendelkezik, melyek megbecsülhetetlen értékűek a biblia tanulmányozásánál. Továbbá hol találhatunk oly bibliai mondat-sorozatot, amely oly systematikusan lenne felépítve és oly gondosan meg

célszerűen lenne összeállítva és oly alkalmas lenne a bibliai igazságok elsajátítására, mint a mi szombatiskolai lecke-füzetünk.

Ezen eszközök által a szentírás systematikus és könnyű tanulmányozása válik lehetségessé a leggyengébb koruktól kezdve az üzenet legöregebb pionirjaiig.

Szombatiskolánk tanrendszere alkalmas úgy a gyülekezet, valamint a család minden egyes tagjának kiképzésére, hogy jól felkészülve s életbölcse-séggel ellátva járják meg az életnek rö-gös útját, továbbá hogy védbástyára tegyenek szert a világgal való érintkezésük közben.

A szombatiskolai leckék tanulmányozásának valódi célját nem mindig értik meg tökéletesen. Természetesen nem az a tulajdonképeni célja, hogy az osztályokban képességgel birjanak az egyes tanulók, arra, hogy a leckét egyszerűen elmondják. Célját képezi, hogy a legbölcsebb mondatokat és alapelveket jól bevéssük emlékezetünkbe és lelkünkbe, hogy jó tanácsokkal az élet minden körülményei között el legyünk látva. Sőt a valóságban ez képezi egyedüli célját a szombatiskolának.

Nemcsak azért eszünk, hogy az az napra valót megszerezzük, hanem hogy a késő öregségre tartalékot gyűjtsünk. Senki sem tekinti komoly dolognak a hét egy részén böjtölni, másik részén pedig lakomázni. Ily módon megvonnók a testtől egy időben a szükséges táplálékot, amelyre szüksége lett volna és amit magához is vett volna, ha rendszeresen tápláltatott volna. Hasonló módon naponként szükségünk van lelki eledelt magunkhoz venni.

Minden bizonnyal nem kizárólag a szombatiskola képezi egyedüli lelki táplálékunkat, hanem rajta kívül még sok

van. De a szombatiskola nyújtja a legfényesebb alkalmat úgy a szülőknek, mint a fiuknak Isten szavának tanulmányozására. S mivel belőle származik a legnagyobb áldás lelkünkre, időt kell szakítanunk a bibliai leckék tanulmányozására s minden egyes napon igyekeznünk kell tökéletesebb ismeretre szert tenni a benne foglalt igazságokra vonatkozólag.

Ehhez mindig kell időnknek, sőt lehetőleg egy határozott időnek lenni. A legalkalmasabb, ha naponként a reggeli vagy estéli istentisztelet után az egész családot összegyűjtjük a bibliai leckéknek 15—20 percig tartó tanulmányozására. Egyik napon a gyermekek, másikon pedig a szülők leckéivel lehet foglalkozni. Ily módon oly ismeretre teszünk szert a biblia tanulásában, hogy szombatonként a tanító nem egy csapat márványoszlopot lát maga előtt. Ha minden nap csak 15 percet fordítunk is a lecke tanulmányozására, máris csodás eredményeket érünk el. Vajjon ne kíséreljük ezt meg? Ha valamennyien így cselekednénk, akkor nem fordulna elő, hogy ha az előjárónak egy segédtanító van szüksége és valakit megszólít, az azt felelje: „Szívesen vállalkoznék rája, de magam sem vettem át tökéletesen leckémet, kérj fel kérlek másvalakit.“ Az előjáró pedig miközben jobb reménnyel halad tovább, szomorúságára ugyanezen felelet nyeri a másikon is. Mindennek az a kizárólagos oka, hogy az osztály elhanyagolja a becses igazságoknak átismétlését. Végül pedig kedvetlenül, vagy épen akarata ellenére fogja valaki átvenni ezen hivatalt. Azonban mért kell ennek oly sok viszontagsággal végbemenni. Természetesen csak azért, mert oly sokan elhanyagolják a leckének naponként való tanulá-

sát. És én nyomatékosan mondom: a **mindennapi** tanulmányozását.

Sokan csak felületesen akarják átvenni a leckéket, mások pedig annak egyszerű átolvasásával is meg vannak elégedve, azonban tényleg elégséges ez? Hogy várhatunk tőle áldást, amíg átfutva és felületesen tanulmányozzuk?

A szövegek pontos helyét így nem vagyunk képesek emlékezetünkben megtartani. De ha naponként buzgón tanulnánk a szentírást, ez mind lehetséges lenne.

Komoly tanulásra és becsületes kutatásra van szükségünk. A közömbösségnek sohasem képezi jutalmát az írásnak világos megértése. Azoknak, akik igazi áldást akarnak a szombatiskolai leckéből meríteni, úgy kell az igazságot kutatniok, mint a bányász az elrejtett kincseket. Soroljunk fel oly okokat, melyeknél fogva leckénket napról napra tanulmányoznunk kell.

1. Ezáltal több alkalmunk nyílik az igazság alaposabb átgondolására.

2. Jobban élvezzük és jobban fogjuk megemésztetni.

3. Így jobban visszaemlékezünk rája.

4. Így jobban el lehetünk készülve, ha segédtanítónak hívnak bennünket.

5. Erősíteni fogja alapelveinket.

6. Példánk által másoknak is javára leszünk. Így azon boldog tudatban élünk, hogy mindent megtettünk, amit tehetünk, hogy alkalmasak legyünk lelkek megmentésére.

Ha tehát a szombatiskola tu'ajonképeni célját el akarjuk érni, akkor rendszeresíteniünk kell a mindennapi tanulást.

Ha éveken keresztül, napról napra és hétről hétre rendszeresen tanulmányozzuk a szombatiskolai leckét, csakhamar tapasztalhatjuk annak áldásos eredményét is.

Ifjuság.

Ifjúsági ünnepély Budapesten.

Már két hónapja, hogy legutóbb hirt adtunk magunkról. Ez a két hónap azonban a legszebb tapasztalatoknak ideje volt s örömmel tekinthetünk vissza azon győzelmekre, amelyeket az Urnak, a mi vezérünknek segítségével vívtunk ki. Sokszor meggyőződhattunk róla, hogy főképen napjainkban szükséges, hogy magunkat tökéletesen felajánljuk az Ur szolgálatára. Az ifjuság Istentől nyert erejét kizárólag Isten szolgálatára fordítsa. Jóllehet az ifjuság legnagyobb részének komoly és nehéz kötelezettségei vannak, de mindezen feladatokat messze felülmulja azon első és legszen- tebb kötelességünk, hogy Istent szolgáljuk!

Ismét jelentést tehetünk egy szép ifjúsági ünnepélyről, amelyet folyó évi július hó 29.-én a budai sátorpavilonban tartottunk meg s amely egy zeneestély jellegével birt. Az óriási sátor azonnal megtelt úgy, hogy számosaknak állóhellyel kellett megelégedni. Ám a változatos és érdekes program gazdagon kárpótolta őket a kellemetlenségeikért. Karének, duett, ének, hegedű és harmónium solo váltották fel egymást gyors egymásutánban. Ezután következett egy szavalat és „A zene az ókorban” című érdekes előadás. De a kis gyermekek is kitétek magukért. Egy kis leányka kérdéseket olvasott fel igazságainkra vonatkozólag és a megfelelő bibliai helyekkel azonnal felelt is rájuk. Három kis gyermek hegedűszáma következett ezután s az ünnepélyt a gyermekkar fejezte be, amely teljes szívből énekelt egy vidám dalt.

Hálát adhatunk az Urnak, amiért má ifjukurunkban magához vont bennünket. Mennyivel szebb, ha fiatal napjainkat az Ur szolgálatára szenteljük, mintha haszontalan dolgokkal töltjük el. Dicsőít- sétek az Urat ifjuságotokban!

Brenner Márton.

* * *

LÖVINGER MIKSA

„Az én szerelmesem elment az ő kertjébe, hogy liliomokat szedjen.” (Éne- kek Éneke 5, 18.)

Az allegorikus Énekek Éneke ezen versével akarom kifejezni azon gyászos eseményt, amely a nagyszebeni prédikátornak a mult hóban történt elha- lálózása alkalmával ért bennünket. Mert ha Isten gyülekezetét egy virágos kert- hez hasonlíthatjuk, úgy Lövinger Miksa egy liliom volt abban. Ő is azon ke- vesek közé tartozott, akik Izráel házá- ból felismerték azon igazságot, hogy „Isten a szeretet.” Ezen Istent szolgálta teljes szívvél s lélekkel. Ezen Isten la- kozott szívében s dicsőségének fénye: a szeretet és jóság sugárzott le arcáról. Oly mélyen átérezte mások fájdalmát s oly részvéttel volt eltelve embertársai iránt, hogy „szive ölte meg.” Hosszas szenvedések után, Isten országával ajkain szívbajban halt meg.

„Mig éltél, Istent szeretted,
Parancsát teljesítetted;
S mert neki adtad át magad,
Ő egykor fiává fogad!”

Könyvárusítás.

Az amerikai központi konferenciához azt írta Withe testvérnő, hogy a küz- delmek és akadályok mindig növekedni fognak, de az Ur nem hagyja el az ő

népét. Nékünk Magyarországon még nagyon jól megy dolgunk, teljes szabadságot élvezünk, nyugodtan dolgozhatunk, ahova megyünk, először viszik az igazságot és az emberek szívesen vásárolják meg iratainkat. Azonban bizonyosan el fog jönni az idő, midőn az embereket figyelmeztetni fogják, hogy könyveinket ne vásárolják, midőn munkánkat betiltja a hatóság, mikor engedély nélkül leszünk kényszerítve dolgozni és amidőn úgy megy dolgunk, mint az ausztriai könyvárusítóknak. Azért keljünk fel és fesjtsük ki a legnagyobb buzgalmat az Ur munkájában, használjunk fel és értékesítsünk minden egyes pillanatot. A könyvárusok dolgozzanak naponként kora reggeltől késő estig. Én naponként regge 7 órakor kezdek dolgozni és miután napközben kevés embert lehet odahaza találni késő estig munkálkodom; legutóbbi alkalommal az ágyban találtam egy embert, midőn bementem hozzá. Az oroszországi és ausztriai könyvárusok hálásak lennének Isten iránt, ha oly sok szabadságot ajándékozna nekik, mint amennyivel mi birunk és a legnagyobb bűnnek tartanak ily körülmények között keveset, vagy épen semmit sem dolgozni. Azon testvérek, akik még nem kolportálnak, határozzák el a munkába való belépést. Hagyják fel világi hivatásukat, hisz a világban elegendő vannak, akik ezen munkát végezhetik, mi Istennek gyermekei ne ismerjünk más életcél, minthogy veszendőbe menő embertársainkat megmenteni. Kedves fiatal testvéreim, ragadjátok meg a könyvárusítást és az idősebbeket se zárjátok ki ezen fenséges hivatásból.

Végül kérném a könyvárusokat, hogy ha nagyobb könyveket nem tudnak eladni, ne adjanak az embereknek 10 fillé-

res traktátat, hanem inkább „Üzenet“ példányokat, hogy ily módon nagyobb kiadást eszközölhessünk belőle.

Braun E.

Felhivás!

Ezennel felkérjük összes kedves olvasóinkat, hogy az „Utolsó Üzenet“ című lapunk terjesztésében sziveskedjenek a régi buzgalommal közreműködni. A lap kiadásának egyedüli célja lelkek megmentése, tehát nem a mi, hanem a ti lapotok az! Csakis a ti közreműködésekkkel tudunk általa eredményeket elérni. Reméljük, hogy kedves testvéreink mindent megtesznek a lap terjesztése érdekében.

Továbbá kérünk benneteket, hogy saját előfizetéseket is idejekorán megújítsátok, ugyszintén figyelmeztessétek erre barátaitokat is, nehogy a lejárt előfizetéseket törölni legyünk kénytelenek. Reméljük tehát, hogy minden töletek telhetőt megtesztek ezen áldásos lapnak terjesztésében!

A KIADÓHIVATAL.

Felhívjuk lapunk olvasóinak figyelmét:

TENTESCH W. J.

testvérünk többszörösen kitüntetett egészségügyi sütődéjére, ::

amely **dietetikus süteményeket, dióvaját, cereált, gyümölcs és malátakávét** produkál. ■ 5

kilós csomagokat díjmentesen szállít. — Árjegyzéket ingyen és bérmentve küld. ::

Címe: **Tentesch W. J. Brassó, Hosszu-utca 196.**

Az 1913. június havi könyvárúsítási jelentés.

Területek	Dolgozott		Rendelések			Elszálltva			Eladott könyvek			Brosurák			Folyóiratok			Össz. elad.	
	napok	órák	sz.	K.	f.	sz.	K.	f.	sz.	K.	f.	K.	f.	sz.	K.	f.	K.	f.	
Duna-Unió.																			
Középmagyar egyesület																			
9 állandó könyvtár	175	1362	1	1	—	1	1	—	152	307	15	1227	84	1191	130	18	1666	17	
2 alkalmi „	51	341	—	—	—	—	—	—	—	—	—	134	—	—	—	—	134	—	
Északmagyar miss. terület																			
állandó könyvtár	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
1 alkalmi „	11	41	—	—	—	—	—	—	—	—	—	48	79	77	9	36	58	15	
Nyugatmagyar misz. terület																			
1 állandó könyvtár	22	185	—	—	—	—	—	—	4	8	—	196	40	244	29	28	233	68	
alkalmi „	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Adriai misszióterület																			
könyvtár (vezető)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Erdélyi egyesület.																			
3 áll. könyvtár	25	137	—	—	—	—	—	—	3	7	80	13	74	101	135	17	156	71	
—alkalmi „	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Tisza-Száva miss. terület																			
1 állandó könyvtár	13	70	—	—	—	—	—	—	7	16	80	120	47	7	—	84	138	11	
3 alkalmi „	46	322	—	—	—	—	—	—	20	42	00	466	56	210	24	00	532	56	
Romániai miszióterület																			
1 könyvtár	9	32	—	—	—	—	—	—	—	—	—	23	50	—	—	—	23	50	
Összesen:	352	2490	1	1	—	1	1	—	186	381	75	2230	20	1830	328	83	2941	78	

„Megemlékezzél a szombatnapról, hogy megszenteljed azt.“ (2. Móz. 20, 8.)

Egy fenséges falimondat minden hetednapi adventista család részére. A szöveg ezüst betűkkel van sötétzöld kartonra nyomva. A mondat két szélén két ezüst kerub dísz van. A legalkalmasabb emlék és szép falidísz.

— **Ára 70 fillér.** —

HIRDETÉSEK

ára 10 sorig 1 korona. — Hirdetéseket csak a járulék előzetes beküldése ellenében közlünk. ∴

„Evangéliumi munkás“

Megjelenik minden hónapban.

Kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapesten.

Szerkesztőségi bizottság:

Huenergardt J. F., Zeiner A., Kessel Fr.
Felelős szerkesztő *Huenergardt János F.*

Előfizetési ára:

„Utolsó Üzenet“ és bibliai leckékkel:

Egész évre K 3.—

Amerikába S —.80

(„Utolsó üzenet“ nélkül nem rendelhető.)

Előfizetések

Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala
Budapest, V., Katona József-u. 28., I. 5.
cimre küldendők.